

Hot Water - Elektryczny kot (2017)

1 Człowiek 3:30 2 Jeśli 3:22 3 Nie Poganiaj 4:40 4 Nogi 3:38 5 Palce 4:44 6 Anioł 4:11
7 Elektryczny Kot 3:48 8 Dwie Struny 4:27 9 Wypał 4:12 10 One Silver Dollar 4:22 Bass
– Piotr Tarnawski Drums – Darek Nowicki Guitar – Maciej Zdanowicz Lead Vocals, Backing
Vocals, Guitar – Maciej Sobczak Piano, Electric Organ, Synthesizer – Bartek Szopiński +
Electric Piano – Jacek Piskorz (track 6) Synthesizer – Peter Wolf (track 6)

Na płytę składają się prawie w całości autorskie kompozycje. Stylistycznie to rockowa mieszanka brzmień przepuszczona przez sito doświadczeń muzycznych i życiowych muzyków. W warstwie dźwięków odbiorca znajdzie inspiracje klasyczną muzyką rockową, amerykańską tradycją folk, blues, cajun. Hot Water udało się zbudować ciekawe brzmienie, dzięki m.in. wykorzystaniu customowych instrumentów „cigarbox”.

Teksty piosenek stanowią szczególną opowieść. Słuchacz znajdzie w nich pełne alegorii zapiski doświadczeń, upadków i wzlotów, obserwacji ludzi i obserwacje siebie samego. Przyciągają mądre słowa śpiewane niskim, ciepłym głosem Maćka „Sopła” Sobczaka. Warto wspomnieć także o jedynym coverze umieszczonym na płycie. „One Silver dolar” to piosenka z amerykańskiego filmu „Rzeka bez powrotu”, a wykonywała ją legendarna Marilyn Monroe, teraz do posłuchania w zdecydowanie męskiej interpretacji. ---empik.com

Powiedzieć, że długo ich nie było to tak jakby nic nie powiedzieć. Ledwie zwilżyć usta przed pierwszym słowem. Ostatnie wieści od Hot Water pochodzą z zamierzchłego już roku 2003, kiedy to wydali album "Dwa słowa". Czternaście lat.

Zupełnie niespodziewanie na rynku pojawił się "Elektryczny kot" - Maciej Sobczak i Dariusz Nowicki najwidoczniej przypomnieli sobie, że przecież mają swój zespół, który w dodatku grał całkiem niezłe kawałki, momentami tak dobre, że spokojnie mogłyby znaleźć się na płycie Marka Knopflera, by przywołać chociażby kapitalny numer "I Can't Get Mad Because of You" z początku lat '90. Rywalizował on zresztą na polskich listach przebojów z "On Every Street" - nomen omen! - Dire Straits.

Obecnie trzon grupy to wokalista i gitarzysta Maciej Sobczak, perkusista Dariusz Nowicki i basista Piotr Tarnawski wspomagani przez gitarzystę Macieja Zdanowicza i klawiszowca Bartka Szopińskiego. Lata upłynęły, a i muzyka grupy jakby straciła na bluesowej rzeźkości, trochę się postarzała i zmęźniała. Nic w tym zresztą dziwnego, dojrzewali ludzie, to dojrzała i muzyka. Materiał z "Elektrycznego kota" zdaje się być muzyką przynależącą bardziej do stylistyki piosenki autorskiej, niż dźwięków skąpanych w odcieniach bluesa. Wciąż gdzieś tam w tle słychać śpiewającego po polsku Marka Knopflera, ale Hot Water mocniej pachną rock'n'bluesowym Maleńczukiem, Waglewskim (z którym Sobczak przecież koncertował), również Raz, Dwa, Trzy ("Anioł" spokojnie mógłby się znaleźć na albumie kapeli Adama Nowaka), pewnie też Johnem Porterem ("One Silver Dollar" to reminiscencja obecnego stylu Walijczyka), Jackiem Skubikowskim i ogólnie stylistyką z koncertów Męskiego Grania, gdzie dużo jest garażowego, mocno przesterowanego bluesa.

Muzyka stała się toporniejsza, mroczniejsza, bardziej grunge-bluesowa. Bluesowe riffy zaśniedziały, porządnie się wybrudziły, poprzecierały, podobnie jak świetne solówki. Gitarzyści często sięgają po rurki slide i dla dopełnienia całości brakuje jeszcze kilku popisów na przesterowanej harmonijce. Bo o ile instrumentalnie album Hot Water jest bardzo bluesowy, szczególnie da się to słyszeć podczas solowych popisów, to wokalnie Sobczak nie ma już tego feelingu, przez co jego melorecytowanemu śpiewowi, czasem nawet w formie typowej dla wyliczanki, bliżej do piosenki autorskiej. Nieco brakuje tej muzyce polotu, bo o ile rzeczywiście porządnie brzmi, to brak tu drugiego dna, czegoś, co by mocniej rozbudowało i pozwoliło się zachwycać nowymi dźwiękami od Hot Water.

"Elektryczny kot" to solidny materiał pełen świetnych gitarowych solówek i fachowej sekcji. W odstawkę poszły inspiracje Markiem Knopflerem, a pojawiły się zainteresowania polską sceną gdzieś ze stylistyki Waglewskiego i bluesowego Maleńczuka. Jak znalazł muzyka do wódki.
---Grzegorz Bryk, magazyngitarzysta.pl

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [mediafire](#) [ulozto](#) [gett](#) [bayfiles](#)

[back](#)